

ZARZĄDZENIE

Dnia 4 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **D. M.**

w związku z pismem skazanego sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania, zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKzw 758/24, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 14 lutego 2024 r., sygn. IV Kow 5493/23/wz, o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności,
na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. *a contrario*

zarządził:

1. stwierdzić brak podstaw prawnych do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, wskazanego przez skazanego postępowania;
2. odpis zarządzenia doręczyć skazanemu wraz z pouczeniem, że nie jest ono zaskarżalne zażaleniem.

UZASADNIENIE

Skazany D. M. złożył do Sądu Najwyższego (data wpływu 10.01.2025 r.) pismo sygnalizujące (w trybie art. 9 § 2 k.p.k.) potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKzw 758/24, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 14 lutego 2024 r., sygn. akt

IV Kow 5493/23/wz, o odmowie udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

W swoim stanowisku skazany podniósł, iż podstawą jego sygnalizacji jest ujawnienie w sprawie uchybienia stanowiącego tzw. bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., do jakiej doszło w sprawie jeszcze w toku posiedzenia przed sądem I instancji - Sądem Okręgowym w Opolu w dniu 14 lutego 2024 r., w sprawie o sygn. akt IV Kow 5493/23/wz. Zdaniem skazanego orzekający w jego sprawie SSR X.Y. był delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do orzekania w SO w Opolu w sposób wadliwy, co nie dało gwarancji niezależności od władzy ustawodawczej i wykonawczej oraz podważało jego prawo do rozstrzygnięcia sprawy przez niezawisły i bezstronny sąd.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że w realiach przedmiotowej sprawy (dotyczącej postępowania wykonawczego), inicjatywa skazanego nie mogła prowadzić do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego przez Sąd Najwyższy. Rzecz bowiem w tym, że samo wznowienie postępowania w postępowaniu wykonawczym, również w odniesieniu do postępowania w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia, jest dopuszczalne tylko w ograniczonym zakresie. Mianowicie, o ile - co do zasady - możliwe jest wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem o udzieleniu warunkowego zwolnienia oraz postanowieniem o odwołaniu warunkowego zwolnienia, gdyż postanowienia w tym przedmiocie są orzeczeniami, które kończą postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., to taką cechą nie odznaczają się postanowienia o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia. Jak bowiem wyraźnie wskazuje się to w judykaturze, orzeczeniem, którym zakończono postępowanie sądowe, w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., jest postanowienie w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia a zatem zarówno to, którym je udzielono, jak i to, którym je odwołano (zob. postanowienie SN z dnia 3 września 2015 r., V KO 43/15). Będące przedmiotem uwagi z sygnalizacji D. M. postanowienie o odmowie udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, nie jest zatem w żadnym razie orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe, o jakim mowa w art. 540 § 1 k.p.k., skoro zgodnie z treścią art. 161 § 3 i 4 k.k.w., w ogóle nie zamyka ono przecież

skazanemu drogi do ponownego ubiegania się o wnioskowane dobrodziejstwo - warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, po upływie określonego czasu od zapadnięcia negatywnego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie (zob. postanowienie SN z 21 lutego 2013 r., IV KO 12/13). Jedynie na marginesie należy odnotować, że postanowienie odmawiające udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia, może podlegać reasumpcji - w trybie art. 24 § 1 k.k.w. - jeżeli ujawnią się nowe lub poprzednio nieznane okoliczności istotne dla treści rozstrzygnięcia.

Z uwagi zatem na brak podstaw prawnych do wszczęcia postępowania wznowieniowego z urzędu, w przedmiotowej sprawie, należało wydać niniejsze zarządzenie, które nie jest zaskarżalne zażaleniem.

[J.J.]

[a.ł.]